

højest uklart: om en Fisker har Lov at komme med sine Redskaber de Steder, hvor Aalegaardsejeren ikke selv driver sit Fiskeri. Det er ved en Dom for Limfjorden konstateret, at en Rusefisker kan ifalde Bøder for at drive Fiskeri selv paa et Sted, hvor Aalegaardsejeren ikke har fisket. Det er jo klart fastslaaet her i Aalegaardsparagraffen, at naar han ikke inden den der nævnte Dato, 1ste August, har tilkendegivet, at han selv vil drive sit Fiskeri i det Efteraar, have alle andre frit Ret til at sætte Ruser paa det Sted. Jeg tror altsaa, der opnaas et væsentligt Fremskridt her, og at man ikke bør gøre Attentat paa § 6, da jeg saa anser det for frugtesløst at forhandle videre om Saltvandsfiskeriloven.

Markvorsen: Saa vidt jeg forstod den sidste ærede Taler, vilde han gøre gældende, at dette Forslags § 6 ikke var gældende for Limfjorden — jeg ved ikke, om jeg har opfattet ham rigtig. Er det Tilfældet, som jeg foreløbig tror, vil jeg gerne tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han deler denne Opfattelse, thi i det Tilfælde vil jeg indrømme, at man vil være en Del beroliget med Hensyn til Forholdene i Limfjorden.

Trolle: Jeg vil dertil svare, at saaledes som Lovforslaget nu foreligger i Landstingets Affattelse, gælder § 6 selvfølgelig ogsaa for Limfjorden, kun med den ved § 35 betingede Indskrænkning. Men jeg mener, at naar vi optage den § 25, som er faldet ud af Lovforslaget, den gældende § 20, som vi jo yderligere ere i Stand til at præcisere nærmere, naar vi kunne enes med de andre Lovgivningsfaktorer derom, saa have vi derigennem givet en Adgang til at regulere § 6 i Kapitel 2, og at det er muligt at korrigerer Afstandene i Kapitel 3, har jeg allerede oplyst — der er ingen Tvivl for Vedtægternes Omraade. Jeg har allerede henvist til, at for Limfjordens Vedkommende er der endogsaa gjort væsentlige Indskrænkninger for Benyttelse af Aalegaarde, saa allerede derved er det slaaet fast, at der kan gøres Indskrænkninger for Aalegaarde i Limfjorden over for den ny § 6.

J. Hage: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg vil gøre. Jeg vil gerne slaa fast, at forskellige Talere have ytret — og jeg vil haabe, det vil blive Tilfældet i Praksis — at Spørgsmaalet om Konventionen med Sverige kan ventes taget op

paa ny, saaledes at man ikke faar den Sorg, naar man har nogen Interesse for Fiskeriet i Øresund, at der skulde blive fastsat et Maal der, som vilde være i allerhøjeste Grad fordærligt for det Fiskeri, som der øves. Det er ganske sikkert ikke noget stort Fiskeri, der drives i Øresund, men der er dog mange Mennesker, som til Dels, ja endogsaa hovedsagelig leve deraf. Konventionens Bestemmelse om dette Maal var ganske vist lidt under det Maal, som var fastsat i Loven, men vel at mærke blev der som bekendt givet Tilladelse til, at Loven ikke blev overholdt, fordi den ikke kunde overholdes for Øresundskysterne Vedkommende. Altsaa det Spørgsmaal haaber jeg maa blive løst paa tilfredsstillende Maade og tillige saaledes, at der ikke paalægges vore egne og de svenske Fiskere en hel Del byrdefulde Bestemmelser, som ikke blive paalagte fremmede Nationer, skønt disse fremmede Nationer allerede nu deltage i Kattegatsfiskeriet. Med Hensyn til Aalegaardene vil jeg bemærke, at det er et saa vanskeligt Spørgsmaal, at jeg betragter det som ganske umuligt at naa til det, som den ærede tidligere Ordfører, det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) udtalte, idet han haabede, man maatte kunne finde en Løsning, der kunde tilfredsstille alle Parter. Nej, jeg tror, det er ganske umuligt at finde anden Løsning end en saadan, som ikke alle de paagældende Parter ville være utilfredse med. Det er det højeste, man kan stille som sit Formaal, og hvor vidt det er naaet ved Kommissionens Forslag, tør jeg ikke bestemt afgøre. Men jeg vil dog nedlægge en Indsigelse, naar det blev sagt, at Tilstanden bliver værre, hvis Forslaget bliver vedtaget, end den er nu. Jeg tror, man har gjort sig skyldig i adskillige Overdrivelser. For det første har man paa-staaet, da der i sin Tid i Fiskeriloven blev indsat den bekendte Bestemmelse, at Fiskeri i en saadan Nærhed af de udsatte Aaleruser, at det kunde skade Fiskeriet med disse, blev forbudt, at dette var til største Skade for Fiskerne, idet de nu aldeles ikke vidste, hvorledes de skulde forholde sig, da de nu kunde blive straffede for noget, som de aldeles ikke tidligere kunde straffes for. Jeg tror dog, der ligger en Misforstaaelse deri. Ganske vist har jeg maattet erkende som alle Medlemmer af Udvalget og hele Rigsdagen, at der blev vedtaget noget, som kunde give Anledning til forskellige Fortolkninger, idet man ikke kunde blive enig om andet. Men jeg vil nu som altid benægte, at det, som den Gang blev